

A II. Vatikáni Zsinat

A II. Vatikáni Zsinat *Gaudium et spes* (öröm és remény) kezdetű lelkipásztori konstitúciója az Egyházzól a mai világban, külön fejezetet szentel a családoknak „A házasság és a család méltóságának megbecsülése” (<http://uj.katolikus.hu/konyvtar.php?h=16#GS47>) címmel.

A Szentírás mellett ma ez az alapidokumentum fogalmazza meg egyházunk tanítását a házasságról, és segít nekünk, hívőknek, minél teljesebb mértékben megélni a házasság szentségét. A dokumentum az alábbi pontokban szól a témáról: 47. *A házasság és a család a mai világban.* 48. *A házasság és a család szent voltáról.* 49. *A hitvesi szerelem.* 50. *A házasság termékenysége.* 51. *A hitvesi szerelem és az emberi élet tisztelete.* 52. *A házassággal és a családdal mindenkinek törődnie kell.* E pontok az irányadók a későbbi pápai vagy a tanítóhivatal által kiadott dokumentumoknak.

A zsinat azokat akarja erősíteni, „akik a házas állapot természetadta méltóságát és kivételesen szent értékét óvni és növelni igyekeznek.” Bár a „szent” dolgokban nincs hierarchikus alá és fölé rendelés, kivételesen szent értéknek nevezi a házasságot, mivel az életszentség eléréséhez ez az út áll a legközelebb az emberhez.

A házas ember számára ez az elsőszámú életszentségre vezető út a zsinati atyák szerint.

„A házastársi szeretet és élet bensőséges közössége, melyet a Teremtő alapított és törvényeivel körülvevett, a házassági szövetség, azaz a visszavonhatatlan személyes beleegyezés által jön létre. Így az emberi tettekből, mellyel a házastársak kölcsönösen átadják és elfogadják egymást...” „A házasság intézménye és a házastársi szerelem természetesen a gyermek nemzésére és nevelésére irányul, és ezekben teljeseznek be. Így tehát a férfi és a nő, akik a házassági szövetség révén ‘már nem két test, hanem csak egy’ (Mt 19,6), személyük és tevékenységük bensőséges kapcsolatában egymás kölcsönös segítségére és szolgálatára vannak, egységüket átélnek és egyre szilárdabban magukénak érzik. Ez a bensőséges egység, mint két személy kölcsönös ajándékozása és a gyermekek javáért megkívánja a házastársak teljes hűségét, és sürgyeti fölbonthatatlan egységüket.”

„...az emberek Üdvözítője és az Egyház Völegénye a házasság szentsége által elérkezik a keresztyén hitvestársaknak. Velük is marad, hogy miként ő szerette az Egyházat és önmagát adta érte, ugyanúgy szeressék egymást a házastársak is, kölcsönös odaadással és örök hűséggel. (48)

A 49. pontban gyönyörűen szól a hitvesi szerelemről, mely egész életükben át kell hogy hassa a feleket. „E szerelem a házasság sajátos aktusában egyedülállóan kifejeződik és tökéletesedik. A bizalmas és tiszta házastársi egyesülés cselekményei tehát tiszteletreméltó erkölcsi értékek, és emberhez méltóan gyakorolva azt a kölcsönös önátadást jelzik és mélyítik el, mely által a lélek örömeivel és hálájával gazdagítják egymást.” A nő és a férfi teljesen egyenlő és ezt az egyenlőséget is erősíti a házastársi szerelem. „E keresztyén hivatás kötelességeinek állhatatos teljesítéséhez igen nagy erő kell: ezért a szent életre kegyelemmel megerősített házastársak szüntelenül ápolják és kérik imádságban a szeretet erősségét, a nagylelkűséget és az áldozatkészséget.”

Az 50-51. pontokban, az élet továbbadásáról, mint a házasság természetes céljáról, valamint a házastársak felelősségéről és lelkiismereti nagykorúságáról szól. „Isten iránt tanulékony tisztelettel, közös tervezéssel és igyekezettel alakítsák ki magukban a helyes erkölcsi ítéletet. Ennek érdekében fontolják meg, mi válik a maguk és a már megszületett, illetve

születendő gyermekeik javára; mérlegeljék továbbá a korviszonyokból és saját társadalmi helyzetükből adódó anyagi és szellemi létfeltételeket, s végül vegyék figyelembe azt is, mit kíván a családjuk, hazájuk, sőt az Egyház közjáva. Minderől végső fokon maguknak a házastársaknak kell dönteniük Isten színe előtt.” Az utolsó mondatból is kiténik, a Katolikus Egyház milyen páratlan módon tolerálja az egyén szabad lelkiismeretét.

A házasságot nem szabad pusztán e világi szempontok közé szorítani, mindig figyelembe kell venni az üdvrendi perspektívát és az isteni gondviselést.

A záró, 52. fejezet, minden időben korszerű, konkrét megállapításokkal kezdődik: „A család a tartalmasabb emberiség iskolája. Ahhoz azonban, hogy életének és küldetésének teljességét elérhesse, a házastársak lelki közösségére és egyetértésére, valamint a gyermekekre való gondos együttműködésre van szükség. Az apa aktív jelenléte nagyban hozzájárul a gyermekek neveléséhez, de az anya gondoskodását is, melyre elsősorban a kisgyermek szorul rá, biztosítani kell, anélkül, hogy háttérbe szorítanák a nő jogos társadalmi fölemelkedését.” Szól még korunkban idegennek tűnő generációk együttéléséről, de az állami törvényhozás, családokat védő feladatairól is, valamint az orvosok, a papok, a tudósok feladatairól a családok jólétének előmozdítása érdekében.

1. rész - Az imádság

Számomra a legelső, mindegyik másikon a kiinduló alapja az imádság. Olyan az imádság a léleknek – szokták mondani –, mint az étel vagy a levegő a testnek. Ima nélkül nem létezik hiteles keresztény élet.

Mi az imádság? Hogyan imádkozunk? – egész könyvtárakat tölt meg az erről szóló irodalom. Caffarel atya is hosszan ír az imáról. Nem szeretnék, nem is tudnék teológiai eszmefuttatásokba bocsátkozni az imáról, csak néhány személyes gondolatot szeretnék megosztani veletek arról, hogy mit jelent számomra az ima.

Nagyon egyszerű a képlet: ha nem lenne END, én nem lennék imádkozó ember. Az END volt az, ami ráirányította figyelmemet az ima fontosságára, és aminek köszönhetően lassan-lassan, botladozva elindultam az imádság útján.

Talán akkor kezdődött, amikor először voltunk Philippe-pel csoportfelelősök. Valahogy éreztük, nem vállalhatunk hitelesen felelősséget a mozgalomban, ha nem kezdjük el komolyan követni a sarkalatos pontokat. Lassanként rá tudtam venni magam, hogy rendszeresen beépítem az elcsendesedés tízperceit, negyedórát az életembe. Nekem nagyon fontos az idő és a hely. Amikor kicsik voltak a gyerekek, a délutáni alvás idejét használtam ki.

Eltakarítottam az ebéd romjait, és tíz-tizenöt percet Istennek adtam. Fontos ma is, hogy tudjam: nem zavarhatnak meg, nem fog épp valamilyik gyerekem az iskolából hazavihozva kibillenteni.

Vannak END-sek, akik reggel kelnek fel korábban, hogy imádkozhassanak, van, aki a munkahelye felé vezető gyakorlatot szánja erre. Van horgászva és van festve imádkozó barátunk is. Én mostanában már egyenesen beírom az órarendembe, melyik lyukas órá(ka)t töltöm imával, és ehhez ha török, ha szakad, tartom magamat. Nagyon fontos nekem ez az elszánás is, e nélkül már rég elúszott volna az imám. Számít a hely is. Könnyű nekem, az iskolában, ahol dolgozom, van kápolna. Régen, a gyerekaltatós időszakban a szépen rendbe tett asztal, egy ikon, egy gyertya jelentették a „kápolnát”.

Caffarel atya azt mondja, imádkozunk minden nap. Bevallom, nekem ez nem sikerül, de hetente többször is kerítek alkalmat az imádságra. Egyébként evés közben jön meg az étvágy: Minél többet imádkozom, annál inkább vágyom erre az Istennek adott időre.

Ez volt a forma. Na de mi az imádság tartalma? Én valahogyan a kérésektől jutottam el a hálaadó imádsáig. Annyi nehéz helyzet van körülötünk – Uram, segíts. Egy-egy kérés után egy-egy Miatyánk vagy egy Üdvözlégy – ma is imádkozom sokszor így. A Rózsafüzér az egyik kedvenc imámódom. De ma már azt is kezdem sejteni, mi a szemlélődés. Nem tudom, hogyan kell az Istent imádni, nem tudom, hogyan kell Őt szemlélni, hiszen annyira felfoghatatlan, emberi ésszel beláthatatlan az egész létezésünk – de tudom szemlélni a saját életemet, a körülöttem élőket.

Rágondolok a férjemre, valamelyik gyerekünkre. Egyszerűen arra, hogy vannak.

Az aranyos dolgaikra, a járásukra, a nevetésükre. Felidézem, mi történt velük, mi mindent kaptam tőlük. A többiekre. Uramisten, mekkora ajándék ők nekem! És mekkora ajándék mindaz, ami körülvesz. A kertünk, a Duna, a hegyek. A zene! És lassan érzem, akkora tágasság keletkezik bennem, hogy már ki merem mondani: Istenem!

Az imádság kiindulópontjaként gyakran használom a Szentírást is. No de ez már a következő írás témája lesz.

Zárógondolat: Amikor az embernek kamaszodnak a gyerekei, ugrásszerűen megjavul az imaélete...

*“Az Istenről,
oly nehéz beszélni ...*

*Többet kell tenni,
jobban kell csinálni ...*

*Arra kell az emeberket ösztönözni,
hogy tapasztalják meg az Istent.”*

Caffarel atya

Alapdokumentum

Korunkban a házasság intézményét sokszorosan megkérdőjelezzük. Ezért nagyon fontosá vált, hogy a keresztény házaspárok újra ráébredjenek a saját családjukon belül és a világgal szemben a házasság szentségével kapott hivatásukra, és hogy tudatosan éljenek. Számos család ezért elhatározta, hogy erőiket egyesítik az Equipes Notre-Dame által. Arra törekednek, hogy keresztségi fogadalmuknak teljességgel eleget tegyenek:

- Krisztusért, Krisztussal és Krisztus által akarnak élni;
- Feltétel nélkül Neki akarnak szolgálni;
- Őt ismerik el családjuk fejének és urának;
- Evangéliumát családjuk alaptörvényének tekintik.
- Azt akarják, hogy a házasság szentsége által megszentelt szeretetük
- az Úr dicséretére váljék,
- egyértelműen bizonyítsa az emberek előtt, hogy Krisztus megváltotta a szeretetet,
- a házasság elleni bűnök kiengesztelésévé váljék.
- Mindenütt Krisztus misszionáriusai akarnak lenni.
- Az Egyházhoz való hűségben mindig készek akarnak lenni püspökük, vagy papjuk hívó szavának követésére.
- Életrevaló emberek akarnak lenni.
- Egész tevékenységükkel Isten művének elősegítői akarnak lenni, és az

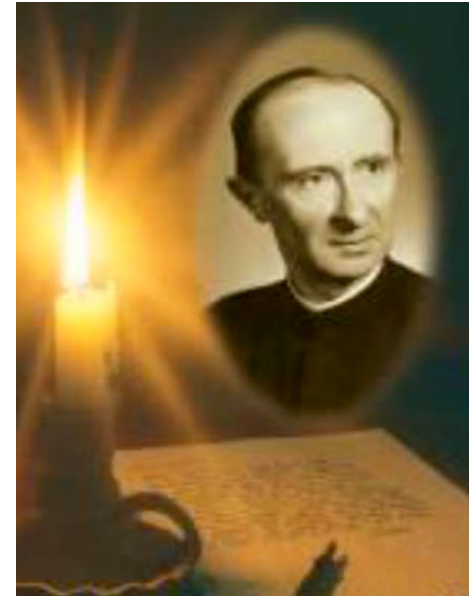
embereket akarják szolgálni.

Mínt hogy ismerik gyengéiket és erőik korlátait, s mert - legjobb akaratuk ellenére - napról napra megtapasztalják, hogy milyen nehéz keresztényként egy pogány világban élni, mert rendíthetetlenül hisznek a kölcsönös baráti segítség erejében, úgy határoztak, hogy csoportokat alakítsanak. Csoportjaik nem a derék felnőttek véd-szövetségei, hanem önkéntes csoportosulások. Senki nem kényszerül csatlakozni, vagy a csoportban maradni, aki azonban csatlakozott, annak becsületesen kell a többiekkel együttműködnie.

*(Alapdokumentum/
Alapítólevél – 8-9. o.)*

Az Evangélium egy szerelmes levél

Az Egyházon belül, amely a reménység nagy közössége, találhatók azok is, akik „örvendezők a reménységben” (Róm 12, 12). A reménység az a szeretet, aki várja a Szeretet ígéretének beteljesülését.?

Krisztus Igéje maga is, és elsődlegesen egy szerelmi vallomás. Az Evangélium minden oldaláról ez a szeretet „árulkodik”.

...A szeretet pedig szeretetet szül. De jól tudjátok ti, akik házasok vagytok, mennyire szükséges újból és újból megvalítani szeretetünket, annyira előreláthatatlan és váratlan csoda szeretve lenni a bűnnel teli világában. Aki nem gyakran találkozik az Igével, hamar elfelejti, hogy Isten szereti. Ellenben az a házaspár, aki újra és újra olyan figyelmesen olvassa az

Evangéliumot, mint egy szerelmes levelet, melynek minden harmóniáját, rezdülését megpróbálja érzékelni; ők arról győződhetnek meg, hogy szünet nélkül megújul bennük a szeretet forrása.

Így Krisztus Igéje az evangéliumban a házaspárt szeretetközösséggé alakítja... A házaspár közösség a bűnbánatban, közösség a hitben, közösség a reménységben, közösség a szeretetben, íme ez a jelenvaló és élő Krisztus Igéjének műve az evangéliumban.

Egy barátom, aki igazolni akarta, miért nem olvassa az evangéliumot, így írt nekem egy nap:

„Végül is, a lelkeségi könyvek sem más, mint a magyarázott evangélium, és azok tanulmányozása nagyobb vonzerőt jelent és nagyobb haszonnal jár, mert jobban igazodik a mi mentalitásunkhoz.” Micsoda tévedés! Az a nagy különbség az Evangélium és a lelkeségi könyvek között, hogy az utóbbiak átadnak egyfajta tudást, ami többé-kevésbé az Evangéliumból ered; míg az előbbi maga az élő, állandó, működő Isten Szava, ugyanaz, aki hajdan lecsitította a dühöngő vihart, meggyógyította a leprást, feltámasztotta a halottakat; ugyanaz, aki megbocsátotta a bűnöket, ugyanaz, akitől Isten gyermekei származnak.

Nemcsak hogy nem vesztette el aktualitását, Isten Igéje az evangéliumokban erejét is megőrizte: továbbra is, most is teremtő hatalom.

2016 nyár-ősz

Talán nem mindenki tudja, érzékeli azt, hogy amikor END csoportról beszélünk, az nem csak egy adott plébániának egy elszigetelt házaspárja, hanem sokkal több annál. Tudnunk kell, hogy nem vagyunk egyedül, belekapcsolódunk az END nemzetközi családjába.

Bár Magyarországon eddig 5 városban vannak csoportjaink, de egyes országokban akár több ezer kis csoporttal számolhatunk.

Hazánk tavaly szeptember óta a lengyel szuperrégióhoz tartozik. Ez azt jelenti, hogy Szlovákiával, Fehéroroszországgal, Ukrajna, Csehország, Németország és Svédország egyes területivel egy egységet képezünk. Korábban névleg Németországhoz tartoztunk, ám akkor nem számítottak ránk semmilyen nemzetközi platformon. Ez mára megváltozott. Évente legalább egyszer várják a lengyelek az aktuális szektorfelelősöket, illetve a városfelelősöket (kapcsolattartó házaspár) megbeszélésre, valamint valamennyi magyar házaspárt május végén (utolsó szombatján) a zarándoklatukra.

• Augusztus 4-7. között rendezték meg idén, a régió- és szektorfelelős házaspárok Kollégiumának első találkozóját. Ez a rövid együttlét egy 2 napos lelkigyakorlattal kezdődött, majd egy 2 napos megbeszéléssel folytatódott.

Idén például a 2 év múlva Fatimában megrendezésre kerülő nemzetközi találkozó volt az egyik téma. (Már most el kell kezdeni gondolkodnunk rajta, hogy kik azok, akik részt szeretnének venni ezen az eseményen.) Ezen kívül egy lengyel házaspár által írt könyv bemutatásáról volt szó, ami a pilóta házaspár szerepével, kötelességével foglalkozik. Reményeink szerint nemsokára magyar nyelven is olvasható lesz. A közös együttlétünket a régiótalálkozónk zárta, amelyen a szektorfelelősök elmondták a benyomásait az előző évről, tapasztalataikról.

A lengyel házaspárok nagyon számítottak ránk és hatalmas szertettel vettek körül bennünket. Jó volt közöttük lenni és megélni a hitünket, a közösséghez tartozásunkat.

• Július 19-23. között a Nemzetközi Felelős Csoport (ERI) Swanwickben (Anglia) ült össze egyrészt azért, hogy az ezt követő Kollégiumot előkészítsék, másrészt pedig a 6 évente megrendezésre kerülő nemzetközi találkozó előkészítésén munkálkodni. A 2018-as fatimai találkozó már a 12. lesz a sorban. A legutóbbi találkozó a legtöbb END-s házaspárral rendelkező Brazíliában volt 2012-ben.

• Július 23-28. között összeült a Kollégium, azaz az ERI tagjai és a szuperrégió felelős házaspárjai. A találkozó vezérfonalául egy jánosi evangéliumi rész adott ihletet: „Én vagyok az út, az igazság és az élet” (Jn 14, 6).

A résztvevők mély imaélményekről számoltak be, barátságok születtek. A kollégium témái a következők voltak: irgalmasság, a házastársi lelkiség az irgalom forrása, a családok fogalma a társadalomban változásokon megy keresztül, Caffarel atya gondolatai a házaspárok életében. Az informátor házaspárok szerepéről új dokumentum született, ami az END 5 hivatalos nyelvén lett szétosztva az ott jelenlévők között.

• Augusztus 22-én ünnepelték Togo 30. születésnapját az END-ben.

• A Swanwicki találkozó után az ERI tagjai a szuperrégiókat látogatják végig.

• Szeptember 2-4. Ecuadorban volt a 3. Hispano-Amerikai találkozó, amelyen 500 házaspár és mintegy 100 pap vett részt az alábbi országokból: Mexikó, Costa Rica, Guatemala, Honduras, Nicaragua, Panama, Puerto Rico, Dominikai Köztársaság, Kolumbia, Peru, Paraguay, Uruguay, Argentína, Chile, és Ecuador.

• Szeptember 18-án ünneplik mindenhol a világon Caffarel atya halálának a 20. évfordulóját.

• Szeptember 22-24. Lengyelországba látogat Mahassen és Georges Houry Libanonból, az ERI Közép-Európai zónájáért felelős házaspárja, hogy az újonnan alakult szuperrégió felelősével találkozzanak.

Eseménynaptár

2016/2017. év

2016. szeptember - október	Elköteleződés napja városi szinten
2016. október 21-23.	Felelős képzés - Máriabesnyő
2016. december 1.	Papi találkozó - Gyömrő
2017. március	Éves lelkipraktikum - Debrecen
2017. április 22-23.	Éjszakai zárandoklat - Márianosztra-Vác
2017. május 27.	Lengyel zárandoklat - Varsó közelében
2017. július 26-30.	Családos tábor
...	
2018. július 16-21.	Nemzetközi találkozó - Fatima

A rovatokért felelős:

1.	Dóka Tamás gyömrői plébános	(Gyömrő2)
2.	Vass Ildikó és Pellet Philippe	(Vác2)
3.	Mihajlikné Ronkay Margit és Mihajlik György	(Vác1)
4.	Mihajlikné Ronkay Margit és Mihajlik György	(Vác1)
5.	Tomka Barna és Eszter	(Gyömrő1)
Korrektúra:	Rapavi Dóra	(Vác5)

Impresszum

Kiadja:	END
Kiadásért felelős:	Tomka Barna
Megjelenik:	elektronikus terjesztésben, kéthavonta
Szerkesztőség címe:	2600 Vác, Molnár u. 6.
e-mail:	hazasparok@e-n-d.hu
Web:	www.e-n-d.hu